

[Aase Olesen]

Allerede ved første behandling af dette forslag gjorde jeg opmærksom på, at det jo var en socialdemokratisk tankegang, der nu åbenbart har vundet indpas i den borgerlige regering, og jeg gjorde opmærksom på, at dette lovforslag er imod principperne i tanken om den uindskrænkede folkepension, som vi ønsker skal være gældende. Jeg har også lige med henvisning til den forgående taler gjort opmærksom på, at det kunne være en farlig vej at begive sig ud på. Jeg tror i og for sig, at hvis socialdemokraterne først får fat, så går man videre ad den vej. Det har jeg advaret de borgerlige partier mod ud fra den grundsætning, at de ligesom det radikale venstre ikke hidtil har anset folkepensionen for at være en social ydelse, men en rettinghed, man har som borger i dette samfund.

Vi har imidlertid meddelt regeringen, at vi ikke agter at vælte nogen regering på dette spørgsmål, og vi havde egentlig haft til hensigt af rent økonomiske grunde at stemme for forslaget. Det kan være svært at stemme imod, når man i øvrigt skal skære så dybt alle andre steder.

Men vi må jo samtidig konstatere, at der på det allersidste under udvalgsarbejdet er indløbet en ganske alvorlig indvending mod forslaget, nemlig fra Kommunernes Landsforening, som gør opmærksom på, at man med dette forslag indfører et helt nyt arbejdsindtægtsbegreb, som det vil være meget vanskeligt at administrere.

Jeg ville gerne i udvalget have arbejdet noget mere med disse problemer, og jeg synes nok, at de svar, vi har fået fra socialministeren, er meget hurtige, skal vi kalde dem det. Jeg vil i og for sig advare mod, at man gennemfører dette her, uden at kommunerne er blevet meget grundigt rådspurgt om, hvordan det kan administreres.

Ud fra disse betæneligheder vil det radikale venstre ikke støtte regeringens forslag, men vi vil undlade at stemme i dette spørgsmål.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD er tilfreds med lovforslaget, som det ser ud nu. Der var jo nogle problemer vedrørende reguleringerne og procenterne, og dem fandt vi ud af at løse ved at fortsætte, som vi altid har gjort.

Det er i øvrigt nødvendigt at tage fra dem, der kan undvære, og det kan de 67-69-årige med en vis arbejdsindtægt godt. Hvis man kigger på de grænser, der er sat for, hvornår man begynder at aftrappe grundbeløbet, så må vi sige, at det kan nu godt lade sig gøre. Jeg tror desværre, at vi bliver nødt til at kigge på det, som vi før har kaldt for en uindskrænket ret. Det bliver vi simpelt hen nødt til, for der er ikke i denne situation råd til at opretholde det princip.

Tinning (VS):

Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se, at dette skulle være socialt afbalanceret, når det, det handler om, for det første er, at man kun indtægtsregulerer på grundlag af arbejdsindtægter, ikke på grundlag af andre slags indtægter.

For det andet har jeg svært ved at se, at dette lovforslag og alle de andre på det sociale område skulle være udtryk for den tankegang, som fru Yvonne Herløv Andersen nu giver udtryk for, nemlig at vi kan tage fra dem, der kan undvære. Hvis vi kunne lægge den tanke til grund, så synes jeg, at det da kunne være helt fint at få diskuteret det, men så måtte vi hellere til at begynde forfra. I øjeblikket er man jo i gang med at forsøge at tage fra dem, der faktisk i lang tid ikke har kunnet undvære.

Jeg synes, det er lidt uhyggeligt, at fru Aase Olesen er ved at komme helt ud i denne vanvittige bespareelseslogik. Man starter i det radikale venstre med at sige: vi støtter forslaget om at indføre en karensdag, for dér ligger en meget stor besparelse. Og så siger fru Aase Olesen, at det i øvrigt er svært at lade være at stemme for dette her. Når vi skærer dybt på så mange andre områder, skulle vi næsten også skære her, men fordi der er nogle administrative problemer, kan man lade være med at stemme for og vil altså undlade at stemme. Tankegangen er, at egentlig kan man ikke lide karensdage, men man må hellere finde nogle store besparelser, så det gør man, og når man nu har skåret ét sted, så må man hellere for at være retfærdig fare videre med kniven og få skåret et andet sted. Det er ret uhyggeligt.

Jeg synes også, det er uhyggeligt at skulle høre ordførere for socialdemokratiet forsøge at prale med, at selvfølgelig har socialdemo-